

N:o 15.

Af herr **G. Thavenius**, om skrifvelse till *Kungl. Maj:t* angående underlättande för svenskar, som hafva medborgarrätt i Amerikas Förenta Stater, att erhålla svensk medborgarrätt.

Som en stor mängd af vårt svenska folk vistas i Nord-Amerikas Förenta Stater, där de, ehuru många af dem förvärfvat sig en jämförelsevis god ekonomisk ställning jämte en mera utvecklad arbetsförmåga, i allmänhet hafva längtan hem till fosterjorden, är det oafvisligen fosterlandets plikt att göra det lättare för dem att bosätta sig i hemlandet än hvad nu är förhållandet. Behjärtade män i vårt land hafva också på senare tid börjat vakna upp öfver denna frågas stora vikt och betydelse för vårt fädernesland, som äger så stora naturrikedomar, hvilka af brist på arbetskraft och rörelsekapital icke ännu kunnat tillvaratagas.

Om nu våra landsmän, som där borta i det främmande landet längta hem till fosterjorden, samlat sig ett litet kapital och därjämte lärt sig att mera intensivt arbeta, än vi i hemlandet äro vana vid, så är det ju dem, vi behöfva här hemma.

Skulle då icke fäderneslandet göra *allt* för att underlätta möjligheten för dem att återinflytta?

Enligt kungl. förordningen af den 28 febr. 1858 måste hvarje utlänning, som söker svensk medborgarrätt, först bo i landet tre år och därefter till konungen insända skriftlig ansökan, för att, sedan denna bifallits, inför vederbörande myndighet aflägga tro- och huldhetsed.

Och då från denna regel intet undantag finnes för landets egna söner, som blifvit utländska medborgare, förstår hvar och en, att de vid eventuellt återvändande lätt kunna känna sig främmande och styfmoderligt behandlade af sitt fädernesland, isynnerhet som kungl. kung. af den ³/₁₀ 1829 med rätta stadgar, att ingen, som icke är svensk medborgare, får här i landet köpa eller lagfara köp å fastighet utan att därtill först hafva erhållit Kungl. Maj:ts nådiga tillstånd.

Denna lag är god, då det gäller *verkliga* utlänningar, som vilja inflytta, men om den synes *återvändande svenskar* nästan besvärlig, däröfver må ingen förundra sig.

Då det under nuvarande förhållande bör ligga i fäderneslandets intresse att få hem så många som möjligt af sitt eget folk, böra vi väl undanröja allt, som försvårar deras hemvändande.

På grund af hvad jag här i korthet anført, tillåter jag mig föreslå,

att Riksdagen måtte besluta att i en skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes låta utreda frågan om underlättande för svenskar, som hafva medborgarrätt i Amerikas Förenta Stater, att erhålla svensk medborgarrätt; och

att, sedan denna utredning blifvit gjord, för Riksdagen framlägga förslag till ny lag i detta afseende.

Stockholm den 18 januari 1908.

Gottfr. Thavenius.
